

فرمان شاه سلطان حسین

شاه طهماسب اعلی الله في الخله مقامه

اثر مهر

در بالا : حسبی الله

دروسط : بنده شاه ولايت حسین

در حاشیه :

جانب هر که با علی نه نکوست
 هر که چون خاک نیست بر دراو

هر که گو باش من ندارم دوست
 گر فرشته است خاک برسر او ۱۲

فرمان همایون شرف نفاذ یافت آنکه چون در این وقت رفت و معالی پناه
 امیر محمد زمان ولد امیر محمد حسین نواده امیر محمد مؤمن کلانتر (سیستان)
 [چند کلمه ناخوانا] بالمناصفه زوجه امیر محمد مؤمن و امیر محمد قاسم مقرر
 بوده و بعد از فوت ایشان مرحوم امیر محمد مؤمن با امیر محمد نظام برادرزاده
 مرحوم مزبور وبفوت او [چند کلمه ناخوانا] برادر کوچک مومنی الیه و تصدیق

حاکم سابق سیستان معتبر[–] امیر محمدقاسم مقرر بوده بعد از فوت دروجه امیر محمد رضا نواده او و بفوت امیر محمد رضا دروجه امیر محمود ولدمشار الیه مقرر شده و مستمر است هتوفی شده و حال وراثت او و اولاد میر محمد مؤمن و میر نظام منحصر در مشارا لیه است و تصدیق حاکم ولایت مزبور را در باب انحصار وراثت و اهلیت خود بکلانتری آنجا و محضر به مر جمعی مشعر بر رضامندی رعایا در آن باب ابراز واستدعای رسید کلانتری مزبور با اسم خودو از سرکار او رجه خراسان و توجیه دیوان اعلی تصدیق نموده اند که کلانتری بعضی از ولایات سیستان سابق [–] و بعد از آن به میر محمد مؤمن برادر مشارا لیه مرجع شده بود و بعد از آن از قرار پروانچه مطاعه بتاریخ شهر رمضان المبارک ۱۰۶۸ تا [–] رضا نامچه رعایا راظا هر نموده بود مرجع شد بقید آنکه چهار دانگ رعایا واهالی بنیچه بکلانتری مشارا لیه راضی باشند موی ایه را کلانتر [–] عم دانسته لوازم امر مزبور را مخصوص او دانند و در باره رسوم چون در زمان شاه جنت مکان علیین آشیانی کلانتران رسوم امر مزبور را [چند کلمه از بین رفته است] و بقیت رعایا مقرر شده که بدستوره مقرره کسی از رعایا طلبی ننماید بعد از فوت امیر نظام الدین رسدا و بموجب پروانچه [چند کلمه از بین رفته است] شده بوده و در ثانی الحال معتبر امیر محمد زمان [چند کلمه از بین رفته است] مرجع فرمودیم که هر گاه چهار دانگ رعایا ولایات بکلانتری [چند کلمه ناخوانا] سابق به امر مزبور ولو از آن قیام نموده رسوم امر مزبور را بدستوری که مقرر است بتخفیف و تصدق فرق مبارک اشرف مقرر دانسته مطالعه ننمایند. سادات عظام و قضات اسلام و ارباب واهالی و کخدایان و رعایا و عموم سکنه و جمهور متواترین محل مذکوره موی ایه راحسب المسطور کلانتر خود دانسته از سخن و صلاح حسابی او که در باب درستی و وراستی و ترفیه حال رعایا و معموری و آبادانی محل [چند کلمه از بین رفته است] جمیع مهمات و توجیهات و تخصیصات متعلقه به محل مزبوره را که بکلانتر نسبت داشته[–] به مر [چند کلمه از بین رفته است] حواله و اطلاق و توجیه

و تخصیص نمایند حکام و عمال الکای مزبور دست تصدی و تکفل اورا درامر
مزبور ولوازم آن قوی و مطلق دانسته داروغگان قضایائی که در میانه رعایا
واقع شود در حضور مشارالیه پرسش نموده بعده از تشخیص گناه جریمه فراخور
آن و قدر وسع مجرم قرارداده زیادتی [–] وظیفه مشارالیه آنکه حسب الرضا
رعایا با مرمزبور ولوازم آن بروجه احسن قیام نموده کمال سویت و نهایت
احتیاط و راستی در میان عجزه و رعایا مسلوک و مرعی دارد و در کل مواد تحصیل
دعای خیر نماید و نگذارد که زیادتی و حیف و میلی بر احدی از ضعفا وزیر دستان
واقع شود و در تکثیر زراعت و آبادانی ولایت کوشیده فوت و فرو گذاشت ننماید
اخراجات حکمی واستصوابی حسابی که واقع شود ابواب آنرا به مر حاکم
نگاشته وزیر خراسان [–] و اهالی مهین شریکان برسانند که از قرار حق و
حساب چنانچه حیف و میلی در میانه رعایا واقع نشود برنتیجه موجود سویت
نموده در سه ماهه اول هرسال توجیه [چند کلمه از بین رفته است] مزبور و توجیه
جز و احکام و قبوض مؤدیان بدفترخانه همایون فرستد که بعد از رقم عالیجاه
وزیر دیوان اعلی [بقیه از بین رفته است].